

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

Den helige Mikael's dag

”Änglarna”

Dan 10:15-19

Upp 12:7-12

Matt 18:7-10

Ps: 1:1-3, 483, 606, 726, 41

Jag tror inte att Jesus budskap skulle passera särskilt många valstrategers filter. Så här kan man ju inte uttrycka sig, det måste bli mer strömlinjeformat och tillrättalagt skulle de säga. Skulle Jesus ställa upp i ett allmänt val skulle han nog inte få många röster, han uttrycker sig lite väl drastiskt ibland för detta. Men ibland är det detta man behöver höra för att bli omskakad.

Han talar här om handen, foten och ögat, som alla är en del av oss själva, av våra kroppar. Och det kan uppstå saker i vårt liv som vi upplever som lika omistliga som om det vore våra egna kroppsdelar. Handen syftar på det som vi gör, foten på vart vi går och ögat vad vi tittar på.

Är det så att vi gör onda saker som blivit som en del av oss själva. Jag tror att en person som är beroende av droger eller alkohol skulle beskriva det så. Beroendet har blivit införlivat i den egna kroppen och det enda sättet att bli befriad är att hugga bort det.

Vart går vi med våra fötter, till vilka platser och i vilket sällskap? Gör vi oss beroende av dåligt umgänge. Även där kan det bli nödvändigt att drastiskt bryta med detta. Ögat, vad tittar vi på? Det är kanske extra viktigt i vår tid med internet och de risker och möjligheter vi har där. Är det något som förleder som vi dras till, hugg då bort det!

Handen, foten och ögat står för vår kontakt med omvärlden. Det är inte kroppsdelarna i sig som förleder utan vad vi använder dem till. Livet i Kristus måste värnas och då måste vi ibland avstå från det som leder oss bort från Kristus. Även om det skulle kännas som om man rev ut en del av ens kropp. För det finns något som är värre än att mista detta, nämligen den eviga gemenskapen med Gud.

Men vi har fått hjälp mot förförelser och frestelser. Vi är lovade personligt beskydd. Dagens evangelium talar om ”deras änglar”, det vill säga barnens änglar. Här finns antytt att barnen mer än andra har en särskild skyddsängel. Och just deras änglar är högre rankade än andra. ”Deras änglar ser nämligen alltid min himmelske faders ansikte säger Jesus”. Det vill säga, de har direkt tillträde till Guds tron, det är bara de allra högst rankade änglarna som hade detta.

Den helige Mikael's dag handlar ju om änglar. Idag öppnas ett fönster mot en verklighet som för många är okänd och svåråtkomlig. Men det betyder inte att det skulle vara mindre verkligt. I sitt brev till Efesos så understryker Paulus att ”det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa utan mot härskarna, mot makterna, mot herrarna över denna mörkrets värld, mot onskans andekrafter i himlarymderna.” Det finns ont och gott även i den andliga världen och det pågår en kamp även där.

Johannes, när han befann sig på ön Patmos, fick blicka in i denna kamp, en strid som pågick i himlen. Den helige Mikael gick i strid mot draken, djävulen, ormen från urtiden. Den makt som vill dra oss bort från Gud. Men det är inte någon ojämn kamp så att utgången skulle vara oviss. Draken är besegrad! Något har hänt som gör att han inte längre får plats i himlen. Det som har hänt är Jesus försoningsdöd. För vad var det som ormen från urtiden gjorde i himlen. Jo, han anklagade oss. Våra bröders anklagare har störtats ner, skriver Johannes. Anklagare heter på grekiska diabolos, varifrån vi har fått vårt ord djävul. De hade en mänsklig motsvarighet i romarriket på den här tiden. Personer som hade som affärsidé att anklagade andra inför myndigheterna, om de då lyckades få någon fälld för majestätsbrott så fick de en fjärdedel av personens förmögenhet. Dessa självutnämnda åklagare var inte intresserade av att få fram sanningen, bara profitera på en annan människas olycka. Sådan är han, vår åklagare som anklagade oss dag och natt. Satans vapen har varit Guds egna principer: han har påmint om vad vi människor egentligen förtjänar, att vi inte är värda att vara Guds barn, vi som har vänt Gud ryggen och svikit.

Men nu är det alltså slut med det! Efter Jesus försoningsdöd så finns det inte längre något att anklaga oss för. Straffet som vi förtjänade tog Jesus på sig i vårt ställe. Ormen från urtiden har fått sparken och det finns inte längre någon plats för honom i himlen.

Djävulen besegrades i sitt eget spel. Han trodde att han vunnit sin slutliga och avgörande seger när Jesus dödades på korset. Men just detta var hans yttersta nederlag.

Men det betyder inte att kampen är över, den pågår fortfarande. Men utgången är inte längre oviss. Det avgörande slaget har skett, även om det fortfarande finns motståndsfickor kvar. Paradoxalt nog så kan kampen därför intensifieras när han är försvagad, som det står, hans raseri är stort eftersom han vet att hans tid är kort.

Men den himmelska segersången bryter nu ut i himlen när Mikael och hans änglar har drivit ut djävulen och hans här. Uppenbarelseboken skrevs i en tid när kristna förföljdes, ibland mycket svårt. Det fick mycket konkret erfara vad djävulens raseri ville säga, när de romerska kejsarna försökte utrota den nya tron. Men som det står: de älskade inte sina liv mer än att de kunde gå i döden. De visste ju att det avgörande slaget redan var vunnet även om det inte märktes nere på jorden. Det som gav dem kraft och styrka mitt i förföljelsen var segern och lovsången i himlen. Döden skrämde dem inte eftersom döden var besegrad.

Även om vi i Sverige inte upplever den förföljelse som de kristna gjorde då, eller som andra kristna idag upplever i andra delar av vår värld, så kommer inte heller vi undan kampen. Även vi har våra slag att genomföra.

Men vi har hjälp och bistånd i denna kamp, Gud har sänt sina skyddsänglar. Särskilt barnen har fått änglar tilldelade för att se till att den onda makten inte kan nå dem. Deras änglar i himlen ser alltid Guds ansikte, de kan rapportera direkt om något skulle hota dem.